

Dominee Tiekstra neemt afscheid van zijn gemeente

Berkel en Rodenrijs - In juni 1989 interviewden we de destijds nieuwe dominee Wiebe Tiekstra in zijn werkkamer aan de Wilgenlaan. Nu, november 2016, zitten we opnieuw met hem om de tafel in zijn woning in de Meerpolder, wel wat ouder geworden maar nog altijd diezelfde vriendelijke dominee die heeft kunnen doen wat hij wilde: er zijn voor de mensen en ze helpen groeien in het geloof. Zondag 27 november leidde hij als predikant van de Gereformeerde Kerk (Vrijgemaakt) in Berkel en Rodenrijs zijn laatste eredienst.

John Hofman

In 1989 kwam hij vanuit De Bilt met zijn gezin (vrouw, vier dochters en drie zoons) naar Berkel en Rodenrijs. Nu mag hij met emeritaat ook al blijft hij predikant 'voor het leven'. Terugkijkend op ons eerste interview vraag ik of het hem is gelukt om 'een gewoon domineesgezin te zijn', zoals hij toen voor ogen had. "Ik heb het idee van wel. Onze kinderen vonden wel dat ze werden gezien als 'de kinderen van de dominee' en daar hadden ze soms wat moeite mee. Toch vonden ze hier al snel hun draai. Ze zijn inmiddels allemaal het huis uit en nu wonen mijn vrouw en ik samen in de Meerpolder. Vroeger liep ik er omheen en nu woon ik er", lacht hij. Tiekstra, hoewel geboren Groninger, stond vier jaar als predikant in Friesland en hij vindt dat de oorspronkelijke bevolking van Berkel en Rodenrijs wel wat leek op de Friezen. "Nu is het echt een westerse Randstad gemeente geworden met een vleugje Rotterdam", zegt hij. "De fikse groei van Berkel en Rodenrijs is helaas

Dominee Wiebe Tiekstra. Foto: John Hofman.

aan de kerk voorbij gegaan, want wij zijn van vier diensten per zondag terug gegaan naar twee en het aantal leden liep terug van 1250 naar 850. Veel jongeren gingen elders zelfstandig wonen. Mensen maken nu eenmaal hun eigen keuze." Hij en zijn gezin voelden zich al snel opgenomen in de gemeente."

Heeft u, tijdens uw werk, uw gevoelens opzij kunnen zetten als dat nodig was? "Over het algemeen is dat wel gelukt. Er wordt het een en ander van je gevraagd en dan moet je ze soms opzij zetten om goed te kunnen

functioneren. Al is er voor mij wel een periode geweest waarin ik meer moeite had met mijn emoties." Hij is heel dankbaar dat hij al die jaren heeft kunnen doen wat hij wilde doen. "Maar er waren wel tropenjaren bij", vult hij aan."

Geraakt

Zijn er nog gebeurtenissen die u diep geraakt hebben? "Jazeker. Dat was de kerkscheuring in 2003, toen een aantal leden zich afscheidde van onze gemeente en een eigen kerkgemeenschap,

de Gereformeerde kerk (Hersteld) te Lansingerland stichtte. Dat heeft mij erg geraakt! Je was er altijd voor die mensen en ineens bestond je niet meer voor hen. Maar wat mij betreft zijn ze altijd weer welkom bij ons." Wat hem heel goed heeft gedaan was het medeleven van de gemeente tijdens zijn ziekteperiode, waarin hij zelfs de dood in de ogen heeft gezien. "Dat is typerend voor onze leden. We kregen tevens hulp in ons grote gezin." Is uw vertrouwen in God groter geworden? "Zéker in de periode van mijn ziekte. De rust die toen over mij kwam wil

ik nooit meer kwijt. Wat God zegt is betrouwbaar en waar. Je kunt je aan Hem toevertrouwen."

Je staat er niet alleen voor

"Onze gemeente is een levende gemeente die om elkaar geeft en er voor mensen wil zijn", gaat hij verder. "Een voorbeeld: veel leden zetten zich in voor de vluchtelingen in Berkel en Rodenrijs. Ook doen er veel vrijwilligerswerk in de Oudelandse Hof, bij WaakSaam en in ontmoetingscentrum Wel-kom!. Vergeleken met vroeger is de gemeente meer open geworden."

Hoe krijg je anno 2016 nog mensen naar de kerk? "Jongeren willen een relevante prediking horen. Het moet ergens over gaan waar ze in hun dagelijks leven tegenaan lopen. Als je wat vertelt over dingen die hen interesseert, dan komen ze wel."

Veel steun kreeg Tiekstra alle jaren van zijn vrouw. "Dat is wel de basis. Je staat er niet alleen voor. Ze heeft altijd naast en achter mij gestaan. Zonder haar was het heel moeilijk geweest! Nu zegt ze: 'Na negenendertig jaar ben ik ook wel toe aan een andere dominee'."

Gaat u uw werk missen? "Niet echt. Zoals gezegd: ik blijf predikant voor het leven. Als ik word gevraagd om ergens te komen preken dan kan ik dat doen al neem ik nu even een jaartje rust. Mijn vrije tijd vul ik in met het uitzoeken van de talloze foto's die er nog liggen, ik ga nog wekelijks zwemmen en, mijn grootste hobby: ik wil mensen behulpzaam zijn bij het oplossen van computerproblemen."

Afgelopen zondag gebruikte hij zijn eerste preektekst (van 1 januari 1978) als basis voor zijn laatste dienst. "De overvloedige rijkdom van Gods onbegrensde genade, dát is Jezus Christus, de gekruisigde." Met de wens, dat het hem en zijn gezin goed mag blijven gaan, nemen we afscheid van elkaar.